

Jaký svět byl stvořen za sedm dní?

Bible vypráví, že svět byl stvořen Bohem za sedm dní. Židovský kalendář vede svůj letopočet od stvoření světa. Až do Petra I. také na Rusi vedli letopočet od stvoření světa. Je však zajímavé, že podle židovského kalendáře začne na podzim 2013 rok 5774 od stvoření světa a podle staroslovanského kalendáře rok 2013 odpovídá roku 7521 od stvoření světa.

Nabízí se otázka - kdy byl vlastně „stvořen“ svět?

A byl-li „stvořen“ Bohem? A jakým Bohem dříve - židovským nebo slovanskými bohy? A vůbec, jaký svět byl stvořen? Naše planeta, vesmír, galaxie, nebo snad byla prostě nějaká mírová smlouva?

Celkově je zde mnohem více otázek než odpovědí.

Některé věci se podařilo objasnit díky vědomému snění. A historie je ještě složitější, než si dokážeme představit. A důsledky tohoto „židovského stvoření“ se ukázaly, bohužel, pro naši planetu deprimujícími a ovlivňují ji dodnes...

Ale pěkně popořádku.

...Všude kolem byla černá propast. Třpytila se myriádami hvězd a galaxií, před očima se mi vznášela gigantická světélkující mračna nějaké matérie. A pak jsem uviděla Slunce, ale spíš, že je to ono, mi naznačil můj vnitřní hlas. V určité vzdálenosti od něj se v prostoru nacházely různě velké a barevné koule - planety. Mírně se pohybovaly, rotující kolem sebe a pomalu se pohybující kolem Slunce. Mezi nimi jsem zahlédla modravou Zemi a malou žlutou kouli Měsíce. Ale něco zvláštního jsem spatřila na druhé straně Slunce ve stejné vzdálenosti jako Země. Byla tam další planeta. Ale nebyl to ani Mars, ani Venuše, ani Merkur, ani Jupiter. Byla to neznámá velká planeta zlatavé barvy. Právě zlatá, ve slunečních paprscích se tak nezdála, ale odrážela je svým zlatým povrchem. A tento povrch nebyl homogenní, spíše připomínal atmosféru s mraky a vířícími cyklony, ale zlaté barvy, jako by byl smíchaný se zlatým pískem. Planeta byla větší než Země, ale mnohem menší než obrovský pruhovaný Jupiter a obklopený prstenci Saturn. A byla blíž ke Slunci. Ještě blíž byly jen dvě planety, zřejmě Venuše a Merkur.

A tu vnitřní hlas prohlásil, že zlatá planeta je Gloria, která není viditelná pozemskými teleskopy, protože stojí přesně na oběžné dráze Země a právě na opačném okraji dráhy za Sluncem. A zlatý lesk v její atmosféře je uměle vytvořený zlatý písek.

A potom informace přišly samy od sebe a jako by od vnitřního hlasu. „*Gloria, jak se nyní nazývá, je planeta uměle umístěná na oběžné dráze Země. Kdysi obíhala kolem Nibiru. Nibiru je zvláštní objekt: napůl planeta, napůl hvězda, skládající se ze dvou černých děr stejné hmotnosti, které tvoří dva prostorové trychtýře*

vetknuté do sebe. Zbytky světla, které tyto díry nepohltily, se mihotají kolem černého disku v podobě šedavých vírů (při pohledu zvenčí).

Gloria byla obydlená, ale civilizace této planety vždy rozvíjela invazivní plány. A když do naší galaxie vtrhla jejich hvězda - Nibiru, rozhodli se obyvatelé Glorie (říkali si Nifilim) zabudovat svou planetu ke Slunci, protože Nibiru se nacházela těsně u sluneční soustavy. A díky své technologii uspěli. Nibiru také zabudovali na dráze ke Slunci, jen ve velmi velké vzdálenosti od něj, a dráha Nibiru se stala velmi protáhlou.“

Nefilim a jejich planeta, jak pravil vnitřní hlas, se stali parazity jak pro Slunce, tak i pro Zemi. Svými mechanismy začali pohlcovat energii Slunce i Země, na jejichž oběžné dráze se ocitli. Přičemž Sluneční soustava před těmito událostmi zažila nebyvalou katastrofu, kdy zanikla planeta Faeton, kdy téměř zanikl život na Marsu, kdy byla zpopelněna Venuše a kdy se Země dosud nevzpamatovala ze strašlivých katastrof (viz témata: Faeton, Nibiru a historie zlatých desek Šambaly; Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků).

Navíc Nifilim svými technologiemi vsadili Sluneční soustavu do jakéhosi časoprostorového vaku, tak aby ve Sluneční soustavě narušili tok času a odřízli ji od ostatních světů vesmíru. Rozhodli se zde vytvořit svůj svět a zotročili po katastrofách zbylé lidi na Zemi. Pro lidi si říkali Anunnaki, což v jejich jazyce znamenalo „pán nebo bůh“.

Podařilo se jim zotročit nejen divochy, ale i Lemurijské, kteří po katastrofě zůstali. Jak pravil vnitřní hlas, svou technikou deformující magnetismus dokázali zkreslit informace o sobě, a Lemurijské jim uvěřili. Po mnoho tisíciletí Nifilim-Anunnaki tahali ze Země na svou umělou planetu za Sluncem zlato, aby vytvořili nějakou látku pro svou atmosféru, neboť bez ní byly sluneční energie pro Nifilim velmi

škodlivé. Všechny civilizace, které na Zemi po příchodu Nifilim vznikly, jim platily daň zlatem. Také Atlantida dodávala zlato Glorii.

...Ale vtom jsem se náhle propadla někam dolů. Zeměkoule se zespondu rychle přibližovala a teď to byla živá mapa, jako bych letěla v letadle. Dole se vznášela žlutá poušť. A hle, objevily se pyramidy. Ano, byly to egyptské pyramidy a Sfinga. Přibližovaly se čím dál víc. A nějak jsem proletěla kamenným tělem Sfingy a ocitla se uvnitř.

Tady je malá komora. Uprostřed stojí plochý kruhový kámen. Ocitla jsem se přímo uprostřed.

A potom se odevšad rozhostilo jemné zelené světlo. A někdo promluvil silným basovým hlasem v nesrozumitelném jazyce. Tato řeč se však okamžitě začala překládat někde v mém nitru. To hovořila samotná Sfinga. Ona sama se představila.

V zelené záři kolem se začaly mihotat obrazy, jen trojrozměrné, jako panorama kolem mě. Nejprve se objevila stejná poušť a pyramidy. Stejná poušť a pyramidy, které byly venku, potom se ukázaly nějaké antické ruiny. Mezi písky se tyčil obrovský chrám se sloupy. *„Tohle je Baalbek,“* řekla Sfinga. *„Římané starověký Baalův chrám jen nepatrně přestavěli,“* dodala, *„a nazvali ho Jupiterovým chrámem. Kdysi dávno tahle stavba žádným chrámem nebyla,“* podotkla Sfinga. A tu se obrazy změnil, poušť kolem chrámu se proměnila v zelenou oázu a samotný chrám zářil bílou barvou. Jeho obří sloupy pak zdobily, jak se ukázalo, nikoli římsko-antické kudrlinky hlavic, ale hlavy býků a lvů. *„Duch Býka a duch Lva kdysi vytvořili civilizaci v souhvězdí Býka,“* pokračovala Sfinga, *„a její zástupci přišli Zemi na pomoc, když se Atlantida vydala temnou cestou vývoje. Býky-Lvy povolali na pomoc Hyperborejci, aby zabránili cizincům z Glorie - Nifilim-Anunaki ovládnout Zemi, vždyť Atlanti v čele se svým tehdejším vládcem Chronosem začali Nifilim sloužit.*

Dlouhou dobu byly síly vyrovnané, mnoho tisíc let Hyperborejci a ‚býko-lvi‘ brzdili agresivitu Nifilim a nastala jakási vratká rovnováha na dlouhou dobu,“ pokračovala Sfinga, *„dokud Nifilim-Anunnaki ‚nepřiměli‘ Atlanty k válce s Hyperboreou a nenaučili je tlačit na jádro Země tektonickými zbraněmi.*

Nu a posléze došlo ke katastrofě, která zničila samotnou Atlantidu, a následně zanikla i Hyperborea. Svět začal být divoký. Z Atlantů zůstala hrstka lidí s jejich vládcem Diem, který zalezl na Olymp spasiv se před potopou, Hyperborejci se rozptýlili po světě a vydali se do zemí dnešní Indie, Íránu, Rusi. Prošla staletí a tisíciletí, ale nadále zůstávala pevnost nepodřízená Nifilim. Je to město-základna býko-lvů, dnešní Baalbek, a město, které po zničení pojmenovali Mohendžodaro. Ano, ještě zbraně, která zůstaly u Dia, nedaly Nifilim pokoj. A ti se pak rozhodli vyřešit všechny své problémy jedním vrzem, a zároveň zahájit svůj velký experiment na vytvoření prostoru bez času, aby vytvořili věčný život, jak si mysleli, samozřejmě na úkor Země a jejího obyvatelstva. A to bylo zhruba před 5700 lety.“ Tak vyprávěla Sfinga.

Odmlčela se. Živé obrazy se opět míhaly v nazelenalém světle. Vidím Glorii a obrovskou černou loď ve tvaru pyramidy, která se od ní odděluje. Míří k Zemi. Je tak velká, že zakrývá polovinu oblohy. Zvedají se vlny přílivové síly. A je stále níž a níž. A hle, z lodi vyšel jasný a tenký paprsek a dotkl se povrchu Země. Sotva se to stalo, tak se zemská klenba roztrhla, vyšlehly z ní v obrovských proudech plameny a láva a vytvořily ohnivou stěnu až k nebesům. Země, voda a oheň se smísily dohromady. Prasklina v zemi se rozšířila a paprsek z lodi do ní spustil obrovskou kapku podobnou roztavenému zlatu. Tato kapka byla tak velká, že určitě zabírala celý vnitřek obrovské lodi zakrývající polovinu oblohy. Zcela se zařízla do útrob Země a puklina zasyčela, jak se do ní hrnuly proudy vody. Tu část země postihla strašlivá tsunami a zemětřesení, a loď odletěla zpět na Glorii.

A Sfinga opět pokračovala ve svém vyprávění. *„V místě trhliny vzniklo Rudé moře. A od té doby má Země takzvanou vnitřní zemi. ‚Zlatá‘ kapka uvnitř Země nabyla tvaru jakéhosi vejce a obalila jádro Země. Ve složení zlaté obálky se skutečně nachází zlato, tolik potřebné pro Nifilim-Anunnaki, a rtuť. Uvnitř však Nifilim vytvořili svět - laboratoř. Udělali to tak, že celý pozemský svět odzrcadlili uvnitř pomocí této obálky, a jádro země se stalo Sluncem pro tento odzrcadlený svět vnitřní země. Nifilim osídlili tento odražený svět pokusnými subjekty ze svého středu a řekli jim, že byli pro toto poslání vyvoleni samotným diskem Nibiru - jejich božstvem. Vyvolení stát se bohy pro divoké pozemšťany, to znamená stát se pro ně Anunnaki. Tak to řekli těm, kteří se vydali do zlatého vejce vnitřní Země, když předtím z jejich mozků odstranili část informací o Glorii, o Zemi a o samotných Nifilim kvůli čistotě experimentu.*

Nifilim implantovali zlaté vejce do Země přesně sedm dní. Anunnaki z vejce podle plánu Nifilim museli zapomenout na vše, co znali, a pochopit, že jsou bohy tohoto světa Země a že tento svět je celý pro ně a že si s ním mohou dělat, co chtějí, ale oni sami byli stvořeni Bohem disku Nibiru a ten stvořil tento svět pro ně. Tento program byl vložen do hlav nově stvořených bohů z vejce - Anunnaki. Z vejce bylo možné proniknout na povrch na speciálních lodích a jen přes určitá místa. Uvnitř vejce se zastavil čas, všechny časy jsou tam možné současně. Procházejí se tam přízraky dinosaurů a mamutů, objevují se tam starověcí měkkýši i moderní mrakodrapy, kameny Lemurie, paláce Atlantidy, chrámy Říma i středověké hrady. Ale to všechno jsou jen přízraky a nic víc, tento svět je jen odrazem světa Země. Nifilim o tom Anunnakiům neřekli, odraz je tak reálný, že Anunnakiové skutečně považují svůj svět za jediný a nejreálnější, vědí, že svět byl stvořen za sedm dní (jejich svět, ale je pro ně vším), a to, co je na povrchu, od svého světa neoddelují, jen to považují za doménu svých experimentů.

Zlaté vejce se nachází pod silnou vrstvou zemského pláště, který je tvořen roztavenou hmotou. Vedle vejce se nacházejí nějaké dutiny vyplněné beztělesnými a inkarnovanými černými reptoidy, které dávno před zavedením vejce zahnali Hyperborejci - Siriánci energetickými krystaly hluboko do země (viz další témata). Tam se nachází peklo Anunnaki a uvnitř vejce je jejich ráj. Jméno vůdce Anunnaki z vejce je Jeyahowa. Ten se prohlásil za boha, který stvořil svět mimo vejce, jímž je

Země. Jeyahowa začal posílat podřízené Anunnaki na povrch Země k těm, kteří zde zůstali po katastrofě spojené se „stvořením“ světa Anunnaki. Tak začali Anunnaki navazovat kontakt s lidmi a hovořili o bohu Jeyahowovi, jediném bohu, který stvořil svět za sedm dní, a o tom, že lidé jsou jeho otroci a musí dělat vše, co jim řekne, a nesmí ho neposlechnout, neboť je potrestá potopou, podobnou té, jež byla.

Jistě, lidé nemuseli uvěřit Anunnaki z vejce, ale Nifilim vynaložili velké úsilí, aby Anunakiům uvěřili. Vždyť v době „stvoření“ provedli nejen „stvoření“, ale také zničení. Právě do této doby spadá jaderná katastrofa v Mohendžodaru. Vždyť právě na popud Nifilim-Anunnaki z Glorie ukradl Prométheus Diovi zbraně a odvezl je znepráteleným bratrům do Indie (viz téma: Jaderná katastrofa Mohendžodaro). A výbuch v Mohendžodaru nastal o něco dříve než „operace“ na „stvoření“ vejce a odvedl pozornost Baala, vládce Baalbeku. Když však „stvoření“ vejce začalo - Baal namířil všechny své zbraně na nifilimskou loď, ale ty se nikdy nepodařilo odpálit.

Úder z další lodi Glorie zasáhl město, které je nyní známé jako Baalbek. Baal se sotva dokázal zachránit sám a zachránit svůj národ využitím okamžitého katapultování celé své základny. Město bylo, bohužel, zničeno. Baal stále pokračoval v boji s Nifilim ve vzduchu i ve vesmíru, ještě se mu podařilo zasáhnout loď Anunnaki, ale vejce už bylo v té době zapuštěno do Země. A Baal musel prchnout. Síly tehdy nebyly vyrovnané. Baal měl jen základnu a Nifilim měli celou planetu za Sluncem.

Výsledkem tohoto „stvoření“ byla malá potopa v Meziříčí, kterou si dnes vědci na Zemi pletou se světovou potopou, která zničila Atlantidu. První, kdo tuto záměnu zavedli, byli samotní Anunnakiové, kteří „stvoření“ svého vejce nazývali „stvořením světa“, nu a potopa samozřejmě nemohla být spolu se stvořením. Takto se už tehdy překrucovala historie. A Baala pro lidi Anunnaki proměnili v ďábla, démona Baala, vždyť se postavil proti „stvoření“.

Od té doby sedí v útrobach Země vejce - parazit,“ pokračovala Sfinga. „Živí se energiemi Země a lidí, energiemi jejich utrpení, energiemi válek a smrti, sexuálními energiemi chtíče, neřestmi a pokáním za tyto neřesti Anunnakiům a jejich bohu, bohu Jeyahowovi. Právě všechny tyto energie vyživují vejce a udržují jeho mechanismy, které nedovolují Anunnakiům stárnout a umírat, zastavují čas ve vejci. Anunnaki z vejce si pod rouškou boha také vyvolili národ pro své experimenty a vyvedli ho z Uru chaldejského do Země zaslíbené, kde byly východy z vejce. A tomuto lidu vyprávěli o „stvoření“ světa a člověka bohem Jeyahowou a dali jim svá přikázání služebníka božího.

A od té doby doktrína o tomto „stvoření“ obletěla celý pozemský svět a počítají se od ní kalendáře. Ale ne všechny. Tak Slované sice vedli starý křesťanský kalendář od stvoření světa, ale datum bylo změněno. A označovalo to datum docela jinou událost, stvoření mírové smlouvy v jedné z válek, důležité pro Árijce starověku. Ačkoli málokdo si pamatoval skutečnou událost vzniku mírové smlouvy a vše bylo podřízeno ideji anunnakijského „stvoření“ světa.

Až doposud vejce-parazit vysává šťávy Země a živí se hříchy vaší civilizace a pokáními anunnakijskému bohu.“ Tak pravila Sfinga. „Tyran v Hitlerově těle chtěl také proniknout do nitra Země, ale neukázal se jako vyvolený. Dodnes někteří Anunnaki z vejce stále vystupují na povrch země v tělech lidí a vytvářejí zde politiku a víru a peníze a moc a svou ideologii, přicházeli a dělali to ve všech dobách od „stvoření“ světa, překrucovali a přepisovali historii, řídili osudy států a hnali je proti sobě. Nepotřebují své ovce a berany z lidského stáda, aby přemýšleli o smyslu svého života, ale aby žili ve svých neřestech a ve strachu z trestu za ně, aby žili v nevědomosti vlastního ega, nacionalismu, netoleranci a nepřipouštěli by ani myšlenku na jiné světy. Jsou to oni a jejich následovníci, kdo mají všechny peníze světa a všechno jeho zlato. A kdo má hlavu, uhodne proč...“

Sfinga se odmlčela. Zelená záře pohasla.

„Někde tam venku však dozrávají síly, kterým se podaří Zemi osvobodit, a osvobodí ji!“ -najednou mi blesklo vědomím, nebo to byla Sfinga, která zašeptala nakonec?

Zapsala Valeria Kolcova 14.07.2013